

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

منبع: گیدئون لوی روزنامه نگار اسرائیلی؛ هآرتص
برگردان: همایون فرزاد
۳۱ اکتوبر ۲۰۲۳

حتی همدردی با مردم بی گناه غزه ممنوع است

کودکان فلسطینی که از خانه خود در میان حملات اسرائیل گریختند و در جنوب نوار غزه در کمپ سازمان ملل متحد پناه گرفته اند. در ۱۸ اکتوبر ۲۰۲۳

زوی یحزکلی، روزنامه نگار، خواستار نابودی غزه است. کل نوار غزه، و نتالی شم توف، همکارش در خبر کانال ۱۳، شاکي است: “ساختمان های بسیار زیادی در غزه ایستاده است.” چنین وضعیتی است در مواجهه با فاجعه غزه که وحشت ها و رنج آن تقریباً هرگز به اسرائیلی ها نشان داده نمی شود

در سایه کشتار جنوب، تاریکی بر اسرائیل سایه افکنده است. ابرها جمع شده اند و ممکن است کاملاً تاریک شود. اسرائیل دیوانه شده است. چپ “خرد می شود”، راست افراطی تر می شود، و مک کارتیسم و فاشیسم حاکم است.

زمان جنگ همیشه زمان سکوت، یکنواختی عقاید، نژادپرستی، تحریک و نفرت است. همه چیز در خدمت تبلیغات، پایان مدارا و آزار و اذیت هر کسی که جرأت کند از خط خارج شود. جنایاتی که حماس در جنوب مرتکب شد، همه این مظاهر را به حد افراطی رسانده است، گوئی این جنایات تمام محدودیت ها را توجیه می کند. آشفتگی عاطفی قابل درک است، اما توتالیتاریسمی که پس از آن به وجود آمده است نه. اگر جلو آن گرفته نشود، خطری که برای دموکراسی ایجاد می شود هزار برابر خطری خواهد بود که کودتای دولتی که کل سیستم اسرائیل را به هم ریخته است، ایجاد می کند.

اولین کسانی که عقلشان را از دست دادند، طبق معمول چپ ها بودند. آنها “عقل شدند.” کسانی که قبل از جنگ با عزم راسخ برای دموکراسی مبارزه می کردند، اکنون با دستان خود آن را خراب می کنند. کسانی که قبل از جنگ خود را لیبرال، طرفدار صلح و حقوق بشر می دانستند، اکنون جهان بینی به روز شده ای را اتخاذ می کنند: آنها نسبت به جنایاتی که در نوار غزه رخ می دهد بی تفاوت هستند. حتی اکثریت شان خواهان تشدید آن هستند.

چرا؟ زیرا آنها علیه ما مرتکب جنایات شده اند. برای چه مدت؟ تا ابد. به چه قیمتی؟ به هر قیمتی! این چپ اکنون دقیقاً همانطور در مورد غزه فکر می کند، که جناح راست فکر می کند: ضربه بزنید و ضربه بزنید، این تنها گزینه است.

کسانی که قبل از جنگ اهمیت پرداختن به آپارتاید و سرنوشت مردم فلسطین را دست کم می گرفتند، اکنون می گویند که آن ها به جهنم بروند. می توان آن ها را آویزان کرد. می توان خفه شان کرد. بگذار بمیرند. بگذار اخراج شوند. کسانی که قبل از جنگ خود را روشن فکر می دانستند، اکنون از این روحیه عمومی حمایت می کنند.

حماس چپ اسرائیلی را زیر و رو کرد. از این پس اسرائیل مجاز است هر کاری با غزه انجام دهد. چپ استقبال خواهد کرد. از این پس حتی همدلی با ساکنان غزه ممنوع است.

باریو اوپنهایم، فعال حقوق بشر و کارگردان سابق صلح اکنون، امیرهاش را در حال ریختن اشک بر سرنوشت ساکنان غزه تماشا می کند و با عجله می نویسد: “اعتراف می کنم که از احساس خالی شده ام.”

به گفته وزارت بهداشت فلسطین تا روز سه شنبه، ۲۳۶۰ کودک در غزه کشته شده اند. حتی در مواجهه با اجساد ۲۳۶۰ کودک، قلب چپ ها مهر و موم شده است. همیشه در شروع هر جنگی، چپ “خرد می شود” و پس از آن به نوعی به خود باز می گردد. این بار اما بعید به نظر می رسد.

وضعیت بیرون از چپ حتی بدتر است. فاشیسم تنها موقعیت قابل قبول است. ایستگاه های تلویزیون محلی خود را با کانال ۱۴ هماهنگ کرده اند. وقتی صحبت از غزه می شود، هیچ تفاوتی وجود ندارد. گزارشگران و مجریان حماس را نازی خطاب می کنند تا هولوکاست را بی اهمیت جلوه داده و انکار کنند، و جمعیت تشویق شان می کنند. حماس کارهای زشتی انجام داد، اما آنها نازی نیستند.

هر عقیده دیگری اکنون محکوم به تعقیب و آزار است. آنتونیو گوترش، دبیر کل سازمان ملل متحد، صادقانه و شجاعانه در مورد زمینه جنایات ۷ اکتوبر صحبت کرد و با عجله تأکید کرد که هیچ چیز نمی تواند حملات هولناک حماس را توجیه کند. اسرائیل با حمله ای جنون آمیز به گوترش پاسخ داد و رسانه ها بر او شلاق زدند. هر خبرنگار دیپلماتیکی که هرگز در مورد چیزی اظهار نظر نکرده است، حالا می گوید اظهارات دبیر کل “ظالمانه” بود.

من، برای این یکی، عصبانی نشدم. زیرا حقیقت دارد.

ایسا عبد الهادی بازیگر توسط پولیس شبانه به دلیل یک پست در شبکه های اجتماعی که هیچ قانونی را نقض نمی کرد، بازداشت شد و شبکه های تلویزیونی اسرائیل فلم های او را از آرشیو پخش خود حذف کرده اند. مک کارتیسم شرمنده می شود!

یوچوید لیفشیتز اسیر آزاد شده، اجرای تکان دهنده ای ارائه کرد و روزنامه نگاران جریان اصلی شکایت کردند زیرا او حقیقت را گفت. مشاور روابط عمومی و شخصیت اینترنتی، رانی رهاو ویدیویی از ویرانی غزه را می بیند و می نویسد: اینطوری دوست دارم!!! (همه علانم تعجب از متن اصلی است).

زوی یحزکلی، روزنامه نگار، خواستار نابودی غزه است. کل نوار غزه، و نتالی شم توف، همکارش در خبر کانال ۱۳، شاکی است: “ساختمان های بسیار زیادی در غزه ایستاده است.” چنین وضعیتی است در مواجهه با فاجعه غزه که وحشت ها و رنج آن تقریباً هرگز به اسرائیلی ها نشان داده نمی شود.